

РЕШЕНИЕ

№ 5275

гр. София, 26.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 27.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11787** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № ГДФК-171/13.11.2020 г. на директора на дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с което е оставена без уважение жалбата му срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ – № ФК-С698-0458633/14.10.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., с която на дружеството жалбоподател е наложена ПАМ–запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него, за срок от 14 дни.

Жалбоподателят твърди, че не стопанисва и експлоатира изцяло обекта /лекарска практика/, находящ се на [улица], а съвместно с А. Т. Е., ЕИК[ЕИК], като на жалбоподателя е предоставена част от търговската площ за излагане на продуктите, с които търгува. А. Т. Е. е лекарска практика. Твърди, че с налагането на мярката, в условията на пандемия, биха се лишили много хора от лекарска помощ, със затварянето на целия обект. [фирма] ще преустанови ползването на търговската площ, като изнесе от обекта стоката и фискалното устройство. Моли да бъде отменена наложената ПАМ.

Ответникът – директора на дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП оспорва жалбата. Моли да се потвърди заповедта

като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните факти:

Със заповед - № ФК- С698-0458633/14.10.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., на дружеството жалбоподател е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него – трихологичен център, находящ се в [населено място], ул. Вежен12А, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 3 ЗДДС. Органът е приел, че на 1.10.2020 г. е извършена контролна покупка на един брой шампоан против косопад на стойност 53 лв., като не е издадена касова бележка, нито бележка от кочан, при наличие на регистрирано и работещо фискално устройство. Констатирана е и положителна разлика в касовата наличност от 91 лв., която представлява въвеждане на пари в касата без да бъде отразено във въведеното в експлоатация фискално устройство.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Оспореният индивидуален административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу него е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Със заповед № ЗЦУ–ОПР-1148/25.8.2020 г. /служебно известна на съда/, директорите на дирекции „Контрол“ в ТД на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Със заповед ЗЦУ-28/6.1.2010 г. е наредено кои органи са упълномощени за наказващи, актобставители, както и органите, които да прилагат ПАМ. Ето защо съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

На следващо място, съгласно чл. 186, ал. 4 ЗДДС, обжалването на заповедта по чл. 186, ал. 3 ЗДДС, се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс/АПК/. Съгласно чл. 81, ал. 1 АПК това може да стане и по административен ред пред непосредствено по-горестоящия административен орган. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 3 ЗНАП(нова - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г.) органи по приходите са главните директори на главните дирекции, директорите на дирекции, началниците на отдели и сектори. Ето защо следва да се приеме, че както оспорената заповед за налагане на ПАМ, така и оспореното решение, с което е оставена без уважение жалбата срещу него, са издадени от компетентни органи.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на

административно производствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта.

Съгласно чл. 186, ал. 1, б. "а" ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената норма императивно обвързва органите по приходите със задължение да прилагат процесната ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 3 от Наредбата).

В конкретния случай се установява, видно от протокола за извършена проверка и приложените към него фискални касови бонове и дневен отчет, че в търговския обект, стопанисван от жалбоподателя, е установено неиздаване на фискален бон, при работещо фискално устройство; установена е също така и положителна разлика в касовата наличност, без да е отбелязано със „служебно“ въведени, на основание чл. 31, ал. 1 от цитираната Наредба. Посочените констатации имат обвързваща материална доказателствена сила, на основание чл. 50, ал. 1 от ДОПК и доколкото не е поискано и установено от жалбоподателя /чиято е доказателствената тежест за опровергаване на тези документи/, събиране на доказателства в подкрепа на твърденията му за неистинност на отразената фактическа обстановка.

Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС. При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи.

Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай такава преценка е била направена и аргументирана от административния орган. В

случая е посочено, че срокът на наложената мярка е съразмерен на извършеното, както и с цел превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане дейността от търговеца. Създадената организация в търговския обект не е довела до изпълнение на закона.

Съдът, като взе предвид гореизложените мотиви, намира че не са достатъчни за формиране на извод относно спазване изискванията на съразмерност, приложими при упражняването на оперативна самостоятелност. В процесния случай, мотивите относно продължителността на срока са бланкетни и не се базират на конкретни факти; не са съотнесени към конкретния случай, именно за който не се сочи защо точно 14-дневният срок би постигнал целите на наложената принуда. Същевременно е налице и противоречие – определеният прекалено дълъг срок не кореспондира с констатираното нарушение.

14-дневният срок, предвид констатацията за наличие на работещо фискално устройство и за това, че търговецът упражнява търговска дейност, съдът намира за несъразмерно дълъг. Счита, че този срок следва да бъде намален на 7-дневен, който е достатъчен за предприемане на съответните действия по организиране отчитането – в процесния случай обучение на персонала за своевременно издаване на касови бележки. С определянето на по-голям срок – 14-дневен, би се стигнало до несправедливо, несъразмерно вмешателство в правната сфера на жалбоподателя, както и до несъответствие с целите, за които е наложена ПАМ.

По отношение на твърденията на жалбоподателя, че в обекта, който е стопанисвал, е извършвало дейност и друго лице. Представен е договор за наем между [фирма] и В. С. С., за отдаване под наем на имот /възстановителен център/, находящ се в район Л., [улица] Същевременно, запечатаният обект е на [улица]. Следователно, договорът за наем е неотносим. Представената декларация от Р. В. А., в качеството на едноличен собственик на капитала на [фирма] също не следва да се цени като доказателство. Това е така доколкото е издадена от Р. А., който е и управител на [фирма] – дружеството жалбоподател и цели да удостовери изгодни за дружествата факти.

На основание чл. 143, ал. 4 АПК в полза на ТД на НАП С. следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът му, предвид фактичката и правна сложност на делото и предприетите от пълномощника на ответника съдопроизводствени действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100 лева.

Жалбоподателят претендира разноски в общ размер от 550 лв. – за държавна такса и адвокатско възнаграждение/. Предвид частичната основателност на исквете следва да бъдат присъдени половината от направените разноски, а именно – 225 лв. разноски Предвид изложеното следва да се присъдят на жалбоподателя разноски по компенсация от 125 лв.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 64 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], решение № ГДФК-171/13.11.2020 г. на директора на дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, в частта, с което е оставена без уважение жалбата му срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ – №

ФК-С698-0458633/14.10.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „ Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., в частта с която на [фирма] е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него, за срок от 7 дни.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК], решение № ГДФК-171/13.11.2020 г. на директора на дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, в частта, с което е оставена без уважение жалбата му срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ – № ФК-С698-0458633/14.10.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, С., Главна дирекция „ Фискален контрол“ при ЦУ НАП С., в частта с която на [фирма] е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него, за срок от 7 дни.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите разноски в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяването.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 370 лв. за [фирма] и 70 лв. – за директора на дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП. При непредставяне на доказателства за внесена държавна такса, жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: